

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/557/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915201648
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5915201648.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci žalobcov 1/ Ing. L. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. L. XX, 2/ L. V., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, zastúpených JUDr. Zuzanou Ďurišovou, advokátkou so sídlom G. U., M. X, proti žalovanému Nelux, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vrábelská 6, IČO: 35 740 710, zastúpenému PROLEGAL, s. r. o., so sídlom Bratislava, Dunajská 15/A, IČO: 36 863 149, o zrušenie vecného bremena, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 3C/80/2015-190 zo dňa 14.5.2015 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie a v r a c i a mu vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali zrušenia vecného bremena zriadeného na pozemkoch parc. č. CKN 363/2 a 289/26, kat. územie V., zapísaných na LV č. XXX (ďalej len „dotknuté pozemky“), spočívajúce v povinnosti vlastníka týchto pozemkov (žalobcovia, každý v podiele 1/2) strpieť vstup, prechod, prejazd a prelet cez alebo nad tieto pozemky, a to za účelom prístupu na pozemky parc. č. CKN 289/7, 289/8 a 289/23 (vo vlastníctve žalovaného). Predmetné vecné bremeno bolo zriadené medzi stranami sporu v rámci zmluvy zo dňa 19.3.2010.

2. Vychádzal zo záveru, že nedošlo k naplneniu predpokladov pre zrušenie vecného bremena v zmysle § 151p ods. 3 veta prvá Obč. zák. Pokiaľ zmluvné strany v bode 5. predmetnej zmluvy dohodli, že „okamihom uplynutia 24 mesiacov od konca mesiaca, v ktorom kupujúci (t.j. žalovaný) nadobudne vlastnícke právo k pozemku parc. č. CKN 289/24, kat. územie V., dôjde k zániku vecného bremena“, jedná sa o rozvazovaciu podmienku, v zmysle ktorej podmienkami zániku účinkov dohody o zriadení vecného bremena sú nadobudnutie vlastníckeho práva k predmetnému pozemku žalovaným a uplynutie 24 mesiacov od tohto okamihu. Toto zmluvné dojednanie okresný súd považoval za jednoznačné, nepripúšťajúce rôznych výkladov - vecné bremeno bolo zriadené bezodplatne, bola dojednaná rozvazovacia podmienka, za splnenia ktorej dochádza k zániku vecného bremena, s tým, že doba trvania vecného bremena inak obmedzená nebola - z dôvodu čoho nie je potrebné skúmať a posudzovať výkladom prejav vôle konajúcich osôb. Súdom svojím výkladom nemôže nahrádzať prejavy vôle, ani ich nahrádzať (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/66/2002). Z predmetného ustanovenia nevyplýva zároveň povinnosť žalovaného predmetný pozemok odkúpiť. Skutočnosť, že doposiaľ nedošlo k uzavretiu kúpnej zmluvy na predmetný pozemok samo osebe nepredstavuje zmenu pomerov, ku ktorej malo dôjsť po zriadení vecného bremena v zmysle § 151p ods. 3 veta prvá Obč. zák. Žalobcovia zároveň nepreukázali svoje tvrdenie, že na základe ústnych rokovaní pri uzavieraní zmluvy zo dňa 19.3.2010 vecné bremeno dojednali len dočasne, s tým, že bezodkladne mala byť uzavretá kúpna zmluva na predmetný pozemok, v súvislosti s čím mala začať plynúť lehota 24 mesiacov. Žalovaný pravdivosť tohto tvrdenia poprel, a keďže z písomného dojednania vecného bremena v zmluve zo dňa 19.3.2010 nevyplýva jeho zriadenie na dobu určitú, keď naopak vecné bremeno bolo dojednané

bezodplatne so súčasným dojednaním rozvázovacej podmienky, ktorá doposiaľ nenastala, nemožno ustáliť, že neuzavretím kúpnej zmluvy na predmetný pozemok došlo k zmene pomerov v čase po zriadení vecného bremena. Nadväzne, pokiaľ nedošlo k naplneniu podmienky zmeny pomerov, je bezpredmetné sa zaoberať skúmaním splnenia ďalších podmienok pre zrušenie vecného bremena v zmysle § 151p ods. 3 Obč. zák.

3. O zmene pomerov, ktorá vznikla po zriadení vecného bremena, nemožno hovoriť ani v prípade tvrdenia žalobcov, že im vzniká ujma - že sú obmedzovaní v užívaní svojich pozemkov, keďže tento stav vyplýva zo samotnej zmluvy zo dňa 19.3.2010 - z toho, ako bolo vecné bremeno zmluvne zriadené. Obdobne tak následky spôsobu využívania vecného bremena žalovaným - prejazd kamiónov, v jeho dôsledku vznik prasklín na penzióne, narušenie statiky penziónu, hluk, prašnosť atď. - uvádzané žalobcami na preukázanie existencie hrubého nepomeru medzi vecným bremenom ich zaťažujúcim a výhodou oprávneného, by bolo možné zohľadniť len pri preukázaní v nadväznosti na existenciu zmeny pomerov, ktorá však zistená nebola. Žalobcovia mohli uplatniť voči žalovanému z uvedených dôvodov nárok na náhradu škody, k čomu doposiaľ nedošlo. Zároveň nebolo zistené, že by žalovaný nadobudol iný prístup ku svojim nehnuteľnostiam; nestal sa vlastníkom iných nehnuteľností, ktoré by mu umožnili takýto iný prístup. Navyše žalovaný preukázal problematickosť zabezpečenia prístupu k jeho nehnuteľnostiam iným spôsobom (navrhovaným žalobcami), keďže nie je doriešené vlastníctvo pozemku v zákrute (jedná sa o časť, v ktorej by bolo možné pripojiť sa na obecnú komunikáciu), a otázna je tiež technická vhodnosť obecnej komunikácie na prejazd vozidiel využívaných žalovaným, ako aj súhlas obce. Žalovaný zároveň preukázal, že stavba, v ktorej je aktuálne umiestnený penzión vo vlastníctve žalobcov, bola postavená ako sociálnoprevádzková budova v priemyselnom areáli, a nie s pôvodným účelovým určením ako zariadenie poskytujúce prechodné ubytovanie, navyše ako súčasť stavby Agrochemického podniku Bešeňová, z čoho vyplýva, že bola budovaná na prejazd nákladných motorových vozidiel, keďže označený podnik mal v predmete činnosti poľnohospodársku výrobu a predaj hnojív. Žalobcovia nepreukázali, že následkom podnikateľskej činnosti žalovaného sa zhoršila statika objektu penziónu, zničil sa povrch komunikácie, došlo k poruchám a znefunkčneniu kanalizácie. Nepreukázali svoje tvrdenie, že došlo k poklesu počtu klientov, keď žalovaný vyvrátil toto ich tvrdenie listinným dôkazom preukazujúcim nárast počtu „osobonoci“, a nepreukázali tiež, že došlo k strate atraktivity prostredia, vzhľadom aj na konštatované pôvodné určenie a lokalizáciu objektu budovy, v ktorej sa aktuálne nachádza penzión. Naopak, žalovaný preukázal, že posudzované hodnoty hluku neprekročili prípustné limity. Dodal, že do predmetnej komunikácie v rámci zmluvne dohodnutej povinnosti pomerne sa podieľať na primeraných nákladoch na jej údržbu a opravu investoval 12.000 eur, na čom sa žalobcovia nepodieľali, čo títo nepopreli.

4. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanému priznal ich náhradu voči žalobcom vo výške 716,97 eur s tým, že žalobcovia sú povinní zaplatiť uvedenú sumu spoločne a nerozdielne k rukám jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti tohto výroku rozsudku. Vychádzal zo záveru o úspechu žalovaného v konaní (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Trovy konania, ktorých náhradu žalovanému priznal, predstavujú trovy právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby pozostávajúce z odmeny advokáta, režijného paušálu, náhrady za stratu času a cestovných výdavkov, ktoré položky podrobne špecifikoval.

5. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobcovia, ktorí sa domáhali jeho zmeny tak, že odvolací súd zruší vecné bremeno „za náhradu, ktorou je pozemok CKN parc. č. 289/24, ostatné plochy, o výmere 787 m², zapísaný na LV č. XXX, kat. územie V.“, eventuálne jeho zrušenia a vrátenia vecí okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Namietali, že okresný súd nepripustil iný, než len jazykový výklad ust. bodu 5. zmluvy zo dňa 19.3.2010. Žalobcovia pri dojednaní predmetného vecného bremena, v zmysle predzmluvných rokovaní so žalovaným, boli dohodnutí na tom, že sa vecné bremeno zriaďuje na čas, kým žalovaný odkúpi pozemok CKN parc. č. 289/24, ktorý bol za tým účelom vytvorený geometrickým plánom pripojeným k zmluve. Vecné bremeno bolo zriadené bezplatne, keď počítali s tým, že v dohľadnej dobe dôjde k prevodu vlastníctva k označenému pozemku v prospech žalovaného, ktorý si cezeň v lehote 24 mesiacov vybuduje prístup k svojim nehnuteľnostiam. Na základe predzmluvných rokovaní a v dobrej viere, že to, čo sa dohodlo, sa bude plniť, pristúpili k podpisu dotknutej zmluvy. V tom čase sa formulácia bodu 5. nejavila ako problematická, nakoľko žalobcovia boli presvedčení, že žalovaný predmetný pozemok kúpi, a v súlade s tým bolo ustanovenie bodu 5 zmluvy formulované. Až po

odmietavom vyjadrení žalovaného na ich návrh na odkúpenie predmetného pozemku žalobcovia zistili, že toto ustanovenie nie je v súlade s ich skutočnou vôľou a popiera podstatu toho, čo malo v skutočnosti vyjadrovať. Okresný súd však, hoci dal stranám priestor na vyjadrenie k veci, nemal záujem bližšie zisťovať súvislosti, ktoré by mu umožnili podrobne sa oboznámiť s vecou a vnímať dotknuté ustanovenie zmluvy v širšom kontexte, dobrú vieru žalobcov a ich skutočnú vôľu, ktorá bola iná, než ako ju vyjadruje jazykový výklad dotknutého ustanovenia zmluvy. Pritom prejav vôle žalobcov nie je rozpore s jazykovým vyjadrením daného úkonu, len dokresľuje a ozrejmuje jeho skutočný význam a účel jeho urobenia. Okresný súd však neprihliadol na tento účel, neprihliadol rovnako ani na okolnosti, za ktorých k nemu došlo a na následné správanie zmluvných strán. Argumentácia žalovaného, že povinnosť odkúpiť predmetný pozemok mu nevyplýva zo žiadneho ustanovenia zmluvy zo dňa 19.3.2010, je účelová, pretože potom stráca význam jednak vytvorenie predmetného pozemku na základe geometrického plánu, jednak samotné ust. bodu 5. zmluvy. Rovnako žalovaný, ktorý následne podnikol niekoľko krokov smerujúcich k odkúpeniu predmetného pozemku (vybudovanie vstupnej brány k pozemku, vybudovanie elektrickej prípojky cez tento pozemok, ako aj niekoľko ďalších rokovaní ohľadom odkúpenia pozemku), utvrdzoval žalobcov v tom, na čom sa dohodli - že pozemok odkúpi. Význam ust. bodu 5. zmluvy zo dňa 19.3.2010 od uzatvorenia zmluvy nespochybnil; prvýkrát tak urobil až vo vyjadrení k žalobe, keďže výklad v súlade s vôľou žalobcov mu nevyhovoval. Pokiaľ by ust. bodu 5. zmluvy obsahovalo rozvazovaciu podmienku, ktorá môže, ale nemusí nastať, bolo by nelogické, aby žalobcovia zaťažili svoju nehnuteľnosť zriadením vecného bremena bez akejkoľvek odplaty, obmedzenia a možnosti ovplyvniť jeho existenciu do budúcnosti, keď v blízkosti zaťažených pozemkov mali a majú postavený penzión, ktorý prevádzkujú, a zaťažený pozemok potrebujú k jeho užívaniu. So svojimi pozemkami mali a majú podnikateľské zábery a šli by proti sebe, keby si ich, ale aj penzión na nich stojaci, znehodnocovali zriadením bezodplatného a časovo neobmedzeného vecného bremena. V súvislosti s problematikou výkladu právneho úkonu poukazovali na viacero rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR a na rozhodnutie Ústavního soudu ČR sp.zn. IV. ÚS 128/2006.

7. Žalovanému vyhovuje aktuálny stav, keď môže cudzí pozemok užívať bez akéhokoľvek protiplnenia, preto ho nič nenúti pozemok ČKN parc. č. 289/24 odkúpiť. Zmena pomerov teda spočíva v zmene podmienok, za ktorých bolo vecné bremeno zriadené, na podmienky, ktoré vznikli po vyjadrení žalovaného, že predmetný pozemok neodkúpi. Žalobcovia tak budú musieť strpieť zásahy do ich vlastníckeho práva neobmedzene a bez nároku na akúkoľvek náhradu, hoci pri uzatváraní zmluvy existoval určitý časový horizont, v ktorom malo vecné bremeno zaniknúť. Za opísaných okolností vzniká hrubý nepomer medzi oprávnením žalovaného a povinnosťou žalobcov vyplývajúcou im z vecného bremena.

8. Odvolatelia dodali, že prejazdom vysokotonážnych kamiónov dochádza k vzniku hluku, prachu a nebezpečného prostredia pre obyvateľov penziónu, čo vyplýva už z bežných životných skúseností a nie je potrebné to osobitne dokazovať. Okresný súd pritom nezohľadnil statický posudok predložený žalobcami, na druhej strane uznal za relevantný žalovaným predložený protokol o meraní imisii hluku, ktorý mal preukazovať, že kamióny hlučnosť nespôsobujú. Ohľadom lokalizácie objektu penziónu v priemyselnej zóne je nevyhnutné rozlišovať, keď sa v jeho blízkosti nachádza agropodnik oddelený vysokým plotom, v dostatočnej vzdialenosti, kde je možnosť výsadby stromov, a stav, keď sa 2 metre od neho pohybujú kamióny o hmotnosti 30 ton, prípade stoja za sebou pozdĺž celej cesty, ktorá, okrem iného, slúži ako parkovacia plocha pre hostí penziónu. Hrubý nepomer sa prejavuje aj poklesom hodnoty nehnuteľností, včítane susediacich, s čím je spojený pokles tržieb. V danej súvislosti odvolatelia dodali, že žalobca predložil potvrdenie obce o počte ubytovaných za obdobie po zriadení vecného bremena, nie však pred ním, a navyše zachytávajúce len počet ubytovaných, nie však samotnú tržbu za ich ubytovanie.

9. Odvolatelia ďalej namietali, že okresný súd sa uspokojil len s tvrdením žalovaného o problematike zabezpečenia iného prístupu k jeho pozemkom - cez dotknutý pozemok ČKN parc. č. 289/24, keďže nie je doriešené jeho prepojenie na obecnú komunikáciu, otáznym je súhlas obce na využívanie obecnej komunikácie a podobne. Poukazovali na viaceré možnosti prístupu žalovaného k jeho pozemkom, včítane prístupu cez dotknutý pozemok, ktorý sú ochotní na žalovaného bezplatne previesť v záujme vzniku čo najmenších nákladov žalovaného spojených s vybudovaním prístupovej cesty. S poukazom na aktuálnu kauzu ohľadom podplácania v súvislosti s podnikateľskými aktivitami žalovaného, vzhľadom

na medializáciu nekalých praktík, z ktorých bol konateľ žalovaného Ladislav Hrnec obvinený, možno mať pochybnosti o dôveryhodnosti jeho osoby, ako aj jeho tvrdení.

10. Odvolatelia namietali aj priznanie náhrady trov konania žalovanému v časti náhrady cestovných nákladov jeho zástupcu, keďže ich výška 160,36 eur nebola žalovaným dostatočne preukázaná. Konkrétne nebola preukázaná výška spotreby motorového vozidla použitého zástupcom žalovaného, keďže tento údaj nie je v technickom preukaze predloženom žalovaným uvedený, a nebola preukázaná ani iným spôsobom v zmysle § 7 ods. 8 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách. Preto nemala byť žalovanému priznaná náhrada týchto nákladov vo výške vyčíslenej jeho zástupcom, ale maximálne vo výške ceny cestovného hromadným dopravným prostriedkom (cena cestovného lístka vlakom na trase Bratislava - Ružomberok je 11,66 eur s DPH, výška cestovných náhrad tak mala predstavovať 23,32 eur s DPH). Nadväzne, o alikvotnú časť mala byť znížená náhrada DPH.

11. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov žiadal napadnutý rozsudok potvrdiť.

12. Zameral sa predovšetkým na rozhodnutia súdov, na ktoré poukazovali odvolatelia, v súvislosti s čím zdôrazňoval, že obsah právneho úkonu možno posúdiť i podľa vôle strán v okamihu uzatvárania zmluvy, avšak za podmienky, že táto vôľa nie je v rozpore s tým, čo plynie z jazykového vyjadrenia úkonu; v prejednávanej veci by výklad vôle žalobcov bol v rozpore s tým, čo plynie z jazykového vyjadrenia úkonu v bode 5. zmluvy zo dňa 19.3.2010. Interpretácia obsahu právneho úkonu súdom nemôže nahrádzať či meniť už urobené prejavy vôle. Výklad prejavu vôle sa musí riadiť logikou veci, v čom majú žalobcovia pravdu. Z hľadiska záveru o obsahu prejavu vôle nie je podstatná tzv. mentálna rezervácia konajúceho účastníka, teda, či účastník pri prejavovaní vôle sledoval iný cieľ, než ktorý v skutočnosti prejavil; významný nie je ani motív, či pohnútky. Podstatné je iba to, že možno hodnotiť objektívnymi hľadiskami, teda akú vôľu účastník v skutočnosti prejavil.

13. Pokiaľ ide o správanie sporových strán pred a po uzavretí zmluvy zo dňa 19.3.2010, nebola dohodnutá povinnosť žalovaného kúpiť pozemok CKN parc. č. 289/24, ani neskôr z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov, keďže žalovaný do predmetného areálu investoval cca 40.000.000 Sk, pričom dotknutý pozemok mal hodnotu cca 1.000.000 Sk, teda len cca 1/40-inu investície. Voľou žalovaného aj v zmysle dohody so žalobcami bolo právo, nie povinnosť kúpiť predmetný pozemok. Je pravdou, ako uviedol na pojednávaní, že spolu rozprávali o kúpe dotknutého pozemku, že uvažovali o tom, že v budúcnosti bude možné presmerovať ťažkú prepravu, ale rovnako rozprávali o tom, že žalobcovia by napojili žalovaného na obecnú komunikáciu a o tom, že nie je doriešená zákruta na túto komunikáciu, keď pozemok pod ňou nie je vo vlastníctve ani jednej zo strán sporu.

14. Žalobcami tvrdená bezodplatnosť vecného bremena nie je pravdou, nakoľko odplata za zriadenie vecného bremena bola zahrnutá do enormnej kúpnej ceny za nehnuteľnosti prevádzané zmluvou zo dňa 19.3.2010. Pokiaľ ide o odvolateľmi tvrdenú zmenu pomerov, za takú nemožno považovať doterajšie nenaplnenie rozvázovacej podmienky. Navyše k zmene musí dôjsť po vzniku vecného bremena, nie pred, resp. pri uzavieraní zmluvy o jeho zriadení, ako je tomu v prejednávanej veci.

15. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení, že kamióny spôsobujú hluk, prach a vytvárajú nebezpečné prostredie, je na žalobcoch, ktorí svoje tvrdenia nepreukázali. Nie je pravdou, že okresný súd nezohľadnil dokument označený ako Statický posudok stavby predložený žalobcami. Žalobcovia nepreukázali ani nimi tvrdený pokles počtu ubytovaných osôb, ako aj tržieb v penzióne.

16. V súvislosti s vyjadrením odvolateľov ohľadom neserióznosti osoby konateľa žalovaného žalovaný uviedol, že za rozporné s dobrými mravmi by bolo možné považovať konanie žalobcov, ktorí napriek tomu, že prijali kúpnu cenu za nehnuteľnosti, v ktorej bola zahrnutá odplata za zriadenie vecného bremena, teraz žiadajú jeho zrušenie bez splnenia zákonných predpokladov.

17. V ďalšom priebehu odvolacieho konania zostali obe sporové strany nečinné.

18. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - Z.č.160/2015 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2016, ďalej „CSP“), po zistení, že odvolanie podali na to oprávnené procesné strany v zákonom stanovenej lehote, a je proti rozsudku odvolanie prípustné, preskúmal vec viazaný rozsahom

a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania rozsudok podľa § 389 ods.1 písm. b),c) CSP zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcov za dôvodné.

20. Žalovaní sa domáhajú podanou žalobou voči žalovanému zrušenia vecného bremena zriadeného na pozemkoch parcela č. CKN 363/2 a parcela č. CKN 289/26 k.ú. V., zapísané na LV č.XXX, spočívajúce v povinnosti vlastníka týchto pozemkov strpieť vstup, prechod, prejazd a prelet cez alebo nad pozemky zaťažené vecným bremenom a to peši alebo akýmkoľvek dopravnými prostriedkami za účelom prístupu na pozemky parcela č. CKN 289/7, parcela č. CKN 289/9 a parcela č. CKN 289/3 vo vlastníctve žalovaného. Poukázali najmä na skutočnosť odmietnutia žalovaným uzavrieť kúpnu zmluvu na pozemok parcela č. CKN 289/24 k.ú. V., cez ktorý by mal mať žalovaný zabezpečený prístup k svojim nehnuteľnostiam, čím malo dôjsť k zmene podmienok a pomerov, z ktorých vychádzali zmluvné strany pri uzavieraní kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 19.3.2010, keď tvrdili, že bezodplatné zriadenie vecného bremena malo byť len dočasným riešením, jeho trvanie bolo obmedzené lehotou 24 mesiacov od konca mesiaca, v ktorom žalovaný nadobudne vlastnícke právo k pozemku parcela č. CKN 289/24. Zo znenia kúpnej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena zo dňa 19.3.2010, z čl.V bod 5., vyplýva, že vecné bremeno bolo zriadené bezodplatne a zaniká po uplynutí 24 mesiacov od konca mesiaca, v ktorom kupujúci nadobudne vlastnícke právo k pozemku parcela č. CKN 289/24.

21. V súdnej veci okresný súd vykonal rozsiahle dokazovanie, rozviedol obširnejšie skutkový stav veci ako aj svoje právne úvahy a závery, ktoré vyvodil najmä z ustanovení § 151 p ods.3 veta prvá, § 36 ods.1 veta prvá, § 36 ods.2 veta druhá Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolacieho súdu však bolo vo veci vydané predčasné rozhodnutie, keďže okresný súd spor účastníkov neposúdil komplexne z pohľadu ust. § 36 Občianskeho zákonníka čo má bezprostredný dopad na uzavretie sporu s poukazom aj na ustanovenie § 151p ods.3 veta prvá Občianskeho zákonníka.

22. Vzhľadom na skutkové tvrdenie žalobcov v žalobe, na skutkové zistenia, ktoré v konaní vyšli najavo mal okresný súd posudzovať vec nielen z pohľadu § 36 ods.1 veta prvá, § 36 ods.2 veta druhá Občianskeho zákonníka ale aj z pohľadu § 36 ods.3 OZ, v zmysle ktorého ak účastník, ktorému je nesplnenie podmienky na prospech, jej splnenie zámerne zmarí, stane sa právny úkon nepodmieneným.

23. V záujme objektívneho záveru o opodstatnenosti/ neopodstatnenosti žaloby je preto v ďalšom štádiu konania nevyhnuté, aby súd prvej inštancie sa zaoberal skutkovými otázkami ale aj právnym hodnotením sporu aj z pohľadu ust. § 36 ods.3 OZ a až následne bude možné spor v posudzovanej veci uzavrieť. Vzhľadom na uvedené krajský súd musel rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu (aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania účastníkov) zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods.1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).
Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Podľa § 429 ods.1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods.1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods.2 CSP.